

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre..... 5 frt — kr.
Fél évre..... 2 frt 50 kr.
Negyedévre..... 1 frt 25 kr.
Egyes szám ára 10 kr.

Bérmentetlen leveleket el nem fogadunk.

Hirdetések és nyilttéri közlemények jutányos árszámítás mellett e lap kiadó-hivatala által vétetnek föl.

UJPEST.

Társadalmi hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG

és
KIADÓHIVATAL,

hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési pénzek és hirdetések küldendők

UJPEST,
Sándor-utca 3. szám.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Lapunk programja!

Hirdetni hazafiságot, kárhozni a hazafiatlanságot és cosmopolitizmust, küzdeni a köz- és államjólétért, előmozdítani a közérdekeket, élni a jogért, halni ha kell az igazságért, harcolni a törvényért, örködni a közérkölcse felett, ellenőrizni a közhivatalokat, szemmel kíséreni a közoktatást és iskolaügyeket, fejleszteni az egészségügyet, rendezni a munkás s munkaadó közt fennálló viszási feszessé viszonyt, oltalmazni az elnyomott ipar és gyári munkást a kapitalizmus ellenében, védeni a gyengét az erőssel szemben, lelkesülni minden nemesért, megadni az érdemnek a koronát, dicsérni a szorgalmat, gyalázni a henyélést, ostorozni a bünt, korbácsolni a visszaélést, megrovni a mulasztást, lendíteni az iparon, megrendszabályozni a zsidó üzérkedést és kereskedelmet, megzabolázni s megfékezni az elhatalmaskodó zsidóságot, kiterjeszteni a figyelmet a közügyek minden nemére és ágazatára, szóval. buzgó és bátor harczosa lenni e hazának, és nemzetnek, — programja lapunknak.

Igenis, ez lesz az „Ujpest“-nek tiszta valóságában a hamisítatlan programja, ezen eszmék és elvek hirdetését és terjesztését tűzte ki feladatául, ezekért fog lelkesedni, lángolni, égni.

A függetlenség és részrehajlatlanság lesz jelgéje, az igazság és jog lesz jelszava,

AZ „UJPEST“ TÁRCZÁJA.

Tarcza hölgyek részére.

Ugyebár kedves hölgy olvasóm, a czim után már azt volnál hajlandó hinni, hogy egy rövid visszpillantást vetek a lefolyt farsang idényre, hogy visszaidézzem benned mindama kéjtelt és kellemes órákat, melyeket itt a Széchényi vagy Willburger-féle teremben, avagy jóllehet Budapesten a „Vigadó“ termeiben szerelmed bálványá egy tetszésed és szívedet megnyert nyalka szép barna vagy szőkelegény karján átélte.

Ha azt hiszed, hogy a farsang élményeiről kívánok szólni, vagy csak hogy egyes lefolyt reminiscenciát akarok emlékezetedbe feleleveníteni, úgy igen csodatkozol kedves olvasónóm, mert ha akarnám, még akkor sem tehetném meg, miután én az idén ép oly kevéssé voltam diszponába bálózni, mint neked nem volt kedved, a bálból elmaradni.

Nem mentem én sehova, — így a bálokról utólagosan sem emlékezhetek meg. Az én bálom oszdos, isten és embertől elhagyatott kis szobácskában volt minden nap, melyben természetesen a bálrendező én voltam, asztalom vala a terem padlózata, fekete nedvtől izzadó tollam és a papiros valának a mulatók, a buskomor keserves nótákat pedig cigány helyett, gondóktól terhelt agyam szolgáltatta.

Igy élvén át a bohó farsangnak idényét,

mit befolyásolni semmi hatalom, a törvény hatalmán kívül, képes nem leend.

Zászlója, tiszta szűz és mocsoktalan lesz, ékesítve a kereszténység magasztos istenies jelvényeivel és lengve az erkölcs és jellemnek hatalmas váromán.

Amit lapunk programjában ígér, függetlenségének minden oldalról való teljes megóvása mellett, az ujpesti keresztényközönség és polgárság szíves támogatásával, ha többet nyújtani nem is fog, de azt bizonynyára beváltani fogja.

Nem fogunk visszariadni semmi hatalom előtt, ha az igazságért és népjogért lándzsát törni kell, — nem fogunk félni a hatóságok biztos elnyomatásától és üldöztetésétől, melynek minden lépten-nyomon kitéve leszünk, mert a törvény szabályozta szűk ösvényéről lelépni soha nem fogunk, — nem fogunk rettegni a hatalmas ellenségek ezreitől, kik antisemita szilárd elveink hirdetését meggátlandó, minden kezükbe összpontosított erőt felhasználni fogják, ártalmatlanná tenni bennünket.

A törvénykönyvvel kezünkben fogjuk óvni polgártársaink és a község érdekeit, és amíg az kezünkben brutális vad erőszakkal kiragadtatni nem fog, addig minden egyéb más kísérlet megsemmisítésünkre, a törvénykönyvnek magyar aczélba kötött lapjáról visszapatanni fog.

Ezen rövid, de sokat tartalmazó sza-

igaz természetesen kell találnod, hogy kellemes emlékezeted tárgyáról, a nőegylet, Fröbel egyesületi, hadastyán, betegsegélyző, vagy holmi jogász, patykus, medikus, filozofus, technikus, atletikus, regatta és tudja az ég, hogy még minő bálokról, melyekből feledhetlen emlékeket vittél magaddal, bármennyire szeretnéd is, de nem irhatok.

Igaz ugyan, miszerint a magyar hírlapírók rendkívül nagy hírnévre vergődtek, hogy füllenteni úgy és oly ügyesen tudnak, mint más közönséges halandó emberfia nem és oly zseniális fantaziaerő és képességgel bírnak, hogy még csak az is felesleges, hogy elmenjenek bárhova is, ahol valami közérdeklő dolog vagy esemény történik, azért oly híven tudnak valamit hasból leírni, akár csak a színhelyen jelen lettek volna. Én azonban bármennyire szeretnék is neked, kedves olvasónóm kedveskedni, nem sajátítom el, ezen divó szokást, nem is irok tehát arról, aminek közvetlen szemlője nem voltam. Pedig én is elmondhatnám mulattatásodra ha füllenteni akarnék, vagy ha csak tudnék is, — hogy a vigadó termeiben hány pár dült hanyat, vagy hasra esőkölvá s drága anyaföldet fedett sikos és fényes parketteket; hány hölgy ajult már el a kedves megijedt anyácskának és lelkiismeretes (!) örködő garde-damok ölében; hány szorosan fűzött midert kellett ruhaderekastul együtt felvágni, a hölgyecskéket pedig bérkocsiba illetve lakásukra szállítani; hány boldog (?) hymen köttetett már eddig és mennyi várható; hány halálozás történt már meghülés és vigyázatlanság következtében; hány párba és öngyilkosság

vakból áll az „Ujpest“ programja és ha döcögős, kátyukkal telt pályánk a nagy közönség által egyengettetni érdemesnek találatni fog, — isten minket úgy segítjen, hogy azt beváltani is fogjuk, mert azt tartjuk: si deus pro nobis, quis contra nos?

Szterényi Bertalan.

A zsidók gyalázatos boszu műve.

Semmi sem jellemzi olyan hüen a zsidók ronda fajának gyalázatos éhletlenségében és javithatatlan gonoszságban gyökerező botrányos gyávaságát, mint azon őket eléggé és kellőleg jellemző tulajdonuk, hogy tisztességes fegyverrel ellenük nyíltan harcoló ellenségeit, a helyett, hogy azokat ugyanígy felfegyverkezve a tisztesség nyílt harczmezéjére követnék, — gonosz agyuk kohójában öntött és szennyos hosszú ujjú kezeikkel kovácsolt fegyverekkel, elbuvó rejtekhelyről szemlélve, bűnös és lelkiismeretlen utonmódon szerzett tengernyi pénzükön, helyettük másokat a harczra toborzva, ellenségei ellen a végkimerülésig küzdeni hagyják.

Maradandó szégyen és lemoshatlan szennyfolt leend a magyar néven, hogy találkoznak sereggestül bizonyos uri ripőkök, kik az egyesek ellen, izzó dűhben forralt, zsidó undok, aljas és nemtelen boszúnak, végrehajtó bérenczeivé lenni aljasodnak.

áldozat jegyezhető fel rivalisok közt már eddig is, és tudja az ég, hogy még mi nem volna irható, ha ezen tárgyról beszélni akarnék.

Mindenkor azon vagyok, és leszek is, hogy a hölgyek kegyét megnyerjem; nem ismerem oly áldozatot, melyet értük hozni magynak vagy terhesnek találnám, ha az hatalmamban áll; örömmel, élvezetemet társaságukban lelem fel. De mert bármennyire vonzódom önékhöz, bármennyire éljek haljak önékért, bármennyire hajhászok is kegyükért kedves hölgyeim, azért engedjenek meg, ha én magamat mint kérelhetlen ellenséget mutatom be annak, amiért önök annyira rajongnak, és amit közönséges emberi nyelven bálnak nevezünk.

A bálom miatt már régen a Veszprémben megalakult nőgyűlölkö egyesületének tagja kellette lennem, ha gyarló emberi gyengeségekkel számot nem vetnék, és ha valóban szívből igazán úgy nem szeretném önöket, mint ahogy szeretem.

Mint minden vásárnap, mely az ipar és kereskedelmi cikkek felhalmozódott mennyisége következtében az árut majdnem értékteleníti, úgy a leányvásárnap is, melyen a női báj, a természetes himpor, a gyengédség, az érzelmelek, a gyermekes ártatlanság csak közönséges árucikké degradálva árusíttatnak el, principumból gyűlölköjének kell, hogy legyenek.

A bál pedig nem egyéb ám, mint szorosán vett leányvásár. A mamák a „Hymen“ felirattal díszelt sátrakba beköltözött vásárrajzók, önök hölgyeim, a magukkal hozott elárusítandó cikkek, és mi férfiak pedig az önöket megvásárolni hivatott vevők kellene, hogy legyünk. — Hogy

Örökös gyalázat: ra válik a magyar puritán jellemnek, hogy zsidók által hozzánk importált corruptió, annyira és olyan mérgesen terjed, hogy a gazság és bűnbűnben tápnedvét találó zsidóérdekek dédelgetésére, legyezgetésére és palástolására, foghatók olyan magyarok is, kik jöllehet a talmud erkölcs (!) filozófiájából tanult kimondhatlan szemérmelenséggel, undorító becselenséggel és vértfagyasztó botrányos jellemtelenséggel, a keresztény és magyar erkölcsökből gúnyt űznek és megfélelkezvén származásukról, szégyenletesen megtagadják magukat, nem átalva a nekik dús kenyeret konzul dobó zsidóság által a hazafiságot, erkölcsöt és igazságot hirdető honfiak ellen megindított hajtóvadászaton a szimatoló véredek szerepét játszani, — vagy nem szégyenlik magukat pimasz, bünterhelt, bitóra érett zsidók által inscenált ellenséges üldözésben, jogért harczoló zsidógyűlölte hazafiakkal szemben a pribékek megvetett, aljas tisztét, zsidó kegyért és jutalomért, elvállalni.

A legszomorubb és legsetétebb gyász-
nak árnyéka fogja mindenkorra elborítani az igazságot és jogot szolgáltatni hivatott és törvényeinket kezelő hatóságainknak működését, hogy az igazságnak, jognak és törvénynek érvényt szerezni nem akarnak, vagy nem tudnak, midőn a hazánkat meg-
rontani és nemzetünket földönfutókká tenni akaró, gyalázatos ügyletekkel a hatalmat magához ragadott zsidóságnak, eklatáns, kézzel fogható bűneinek megtorlásáról, vagy azoknak további megakadályozásáról van szó.

Közigazgatási hivatalaink arculatját az ökölnyi szeplők és ragyák ezrei fogják maradandón elfedni, hogy erkölcsileg olyan nyomorultak és gyengék, miszerint a zsidóságtól részükre csalétkül, a csalás és uzso-
rából felhalmozott aranyoknak ellentállni nem tudva, azok piszkos érdekeinek szolgálatába, feltétlen engedelmes vak eszközzé szegődtek.

Egy csendben, türelemben és békében nyílt szemekkel szunnyadozó, de ennek hangos lezajlására felébredni még nem akaró toleráns, nyugodt és higgadt nemzetnek látára történik mindez.

vevők vagyunk, e mindenkor — arra felesleges nekem felelni, hisz azt legjobban tudják a kedves mamácskák, kik ugyan már gyakran és addig vitték drága árukat a vásárra, míg az áru ugyszólván értéktelenné vált és az rendes árban már el nem kelt.

Igy jár pedig manapság a legtöbb mama, és a legtöbb leány, és tudhatnék erre Ujpestről is majd annyi esetet felhozni, ahány vén zsidó leány van itt, pedig annyi van, hogy ha minden közösségben oly számarányban volnának, akkor mi antisemiták, a zsidófaj rohamos el nem porodhatása iránt, teljesen megnyugtatta volnánk.

Mert nem komoly szándék, nem nemes önérték, nem büszke akarat vezérli a mi fiatal nőstülére érett uracsainkat a bába, hol az emberiség gyöngyeit, a hölgyvilágot, fényében díszben, valódi értékében fellelik, hanem részben a mértéktelen mulatási kedv, de nagyjából a nemtelenség sportja, mely annyira divatozóvá lett, hogy felve félek, miszerint Sodoma és Gomora sorsára jutunk.

Nem fiatal a jövő nemzedéket megteremteni hivatott egyének a mai fiatalság, semmi mérsékletet, semmi ambíciót, semmi önértéket, semmi büszkeséget, semmi tisztességet, semmi komolyságot nem ismerő, csak állatias vágyak és ösztönök után élő ivadékaik nemes, önértékes, lovagias, büszke atyáinknak. Nem fiatalság az mely nőt boldogítani, családokat alkotni, hazát védeni és nemzetet erősíteni tudna, hanem a modern korszellemet feléledt erkölstelenségnek, a ledér buja életnek és a corruptiónak istápolói; vértükben az ő magyar nedv, hanem a romlott-

Más nemzetek a zsidóságnak illetően nyilvánuló gonoszságuk és gazságaira azzal felelnének, hogy eltipornák egy nap alatt ezen undok, mérges emberi férgek úgy, hogy a magva is kiirtatnék; de a mi népünk az égtől áldott türelmes és békés természeténél fogva tűr s szenved és fájdalmai okozta hangos feljajdulásán kívül nem tesz semmit, — híven, hogy a zsidó férgek ejtette sebeket az idő, mint a legjobb orvos, majdcsak behegeszteni fogja.

Hiu ábránd, csaló remény, vakmerő képzelet, — de isten áldotta jó természet ez! pedig nem tudod szegény népem, hogy azon sajtó sebeket melyeket rajtad a zsidó férgek mérges fullánkjai ejtettek és melyeken ezen férgek még mindig élődnek, csak akkor gyógyíthatod radicalice meg, ha előbb ezen sebeidből kiömlő véreden táplálkozó férgeseket el és kipusztítod.

Hát im kell-e nagyobb, eléggé nemis bámulható béketűrés, képzelhető-e dicséretreméltóbb, tollerancia, mint azt a mi ujpesti népünknel tapasztaljuk! — hiszen látja, hogy én, ki községünk magyar és hazafias társadalmának virágkertjében felburjánzott gazokat kigyomlálni akarom, és ki az erkölcs, igazság, jog és törvénynek a köz és államjólét érdekében olyan hatalmas védbástyát akarok emelni, hogy azt a zsidóság gonosz-
sággal megtöltött bombáival lerombolni többé ne tudja, — az általam a társadalom szégyenpadjára hurczolt zsidók és azoknak zsoldjában álló bérenczeik s csatlósai, a helyett, hogy a törvényben meghatározott egyenes uton, a tisztesség és becsületnek egyedüli válogatott eszközeivel, ellenemben elégtételt keresve szereznének és isten s emberek előtt bűnös lelküket purifikálnak, nyers erőszakkal megrendszabályozni mint akarnak és minden rendelkezésükre álló hatalmi apparatus mozgósításával vesztetre s megsemmisítésre mint törnek, nemkülönb a helybeli istentelen előljárással és lekötözött szolgálalku szolgabirói hivattal egyetemben, legigázásomon és elnyomatásomon vállvetett erővel mint fáradoznak.

ságnak, az elfajultságnak corruptált mérges gennyé buzog; lehetünk is, ahová ér ott megmetyez mindent; szóval, romlottak és veszélyesek akár a kárhózat és csak zsebükben van valami — a kinek van! — de koponyájuk üres és gyenge mint a kiesélt buzakalász.

Ily fiatalság képezi a bálóknek hőseit, és ezekért érdemes hölgyeim pénzt s időt vesztetgetni, erőt és egészséget feláldozni?

Nemde bejátszák most, hogy a bálók ellen táplált ellenszenvé jogosult?

De van ám egy másik, harmadik és negyedik oka is annak, hogy ezen divó szokást perhorreskálom. És ha mégis csupán egyet említek még fel, azt csak gyengédségből önök iránt teszem. — És ez az egy, az a feneketlen határtalan fényűzés és az ezzel járó véghetetlen veszélyes tetszvágy. Csak bálban látjuk az egymással versenyző a változó otromba divat után készült, pazarló fényvel díszített, majd megbecsülhetlen értékű női öltözékeket; csak a bálból kiindulva észlelhetjük és tapasztalhatjuk a tetszvágy kielégítésére művészes uton készült mily szerek és anyagok használatnak hölgyeink által, bájuk fokozására esetleg pótlására; itt nyilvánul és itt köttet fel a hajlam az erénytelenség és az erkölstelenség ösvényére lépni; itt kezdődik a fajtalanságnak első elemi osztálya.

Ennek illusztrálására legyen elég csak egy a fővárosi hírlapok által is közölt eseményt a közel multból felhozni.

E napokban történt, hogy egy 17 éves finom modoru, rendkívül művelt, imponáló alkata, előkelő és szép arczszabásu, ő magyar,

A keresztény erkölcsön, a tisztesség és becsületen, a magyar tiszta jellemén, a szentesített magyar törvényeken és a polgári alkotmányos jogon s egyéni szabadságon bűnös orgiáit ülő zsidósághoz és a vele egy buron pendülőkhöz méltó eljárás ez. Azonban, hogy Stern Ignác, Einadten báró altör-
nagy meggyilkolásával millióit szerzett szeszgyáros ördögkonyhájának, Boskovits zsidó borbély sebész által gazsággal és bűnnel fűtött tűzhelyén. Kemény (Koch) Gusztáv szolgabiró s Kovács dorflump segédszolgabiró által főzött, Uhlarik gyalázatos potrohos hitehagyott biró s Beniczky sikkasztó s tolvaj jegyző által kevert és Polónyi Géza ügyvéd volt országgyűlési képviselő által feltálat részemre készült mérges ételt, kik fogják elfogyasztani, azt majd a közel jövő megmutatni fogja.

A bünszövetkezetnek ezen sakterhadát, nemtelen, reám irányuló gyalázatos boszuvágyaért eléri még a nemesis, midőn ne okoljanak senki mást, mint gonosz lelkük és büntelt szívük által sugallt agyukat, mely ellenemben eszeveszetten bűnből bűnbe esni őket készítette.

Nem kovácsoltattak még azon rabbilincsek, nem épültek még ama fojtó setét börtönök, melyek megakadályozni legyenek képesek, hogy a végleszámlás órája a zsidósággal és elfajult bérenczeivel be ne következék. És ez az időpont, — ha a hatalom a szuronyok millióival fedezi is ezen erkölcsrontó, törvénytontó, hazát s nemzetet tönkretető, gaz emberi vadállat fajzatot, — akkor is befog következni, mert végre is, ha csordultig lesz a pohár, felfogni a kiömlő nedvet ugyan lehet, de megakadályozni, hogy az ki ne folyjon, azt, soha, soha.

Hogy az igazságnak nyílt és határozott kimondásaért, a zsidó boszunak kielégítésére mire képes a Stern Ignác gyilkos vérből eredett millióiból és más zsidók megvesztegetésén meggazdagodott Vác felső járás szolgabirója Kemény Gusztáv és elvetemedt csirkefogónak és nem a szolgabirói címet bitorolni való segédje Kovács, —

ismert uemes gazdag családból sarjadott leányt, vádolt egy hírhedt aljas zsidó aszony lopás miatt a törvényszék előtt. A szerencsétlen leány a törvényszék börtönéből egy börtönőr kíséretében jelent meg a Fortunának nagy tárgyalási termében. — A teremben lévők, a bírakat sem véve ki, a leány beléptekor szánalmukat a boldogtalan lény iránt nem fojthatták el, és minden szem legelve ezen szerencsétlen nőnek kellemet és szellemet egyaránt sugárzó arczán nyugodott, midőn a vádlottak padjára az elnök intésére leereszkedett.

Ekkor az aljas lélekkufár a panaszos zsidóasszony előadván panaszát, többek között azt mondja, hogy a leánynak terhére rótt vád annál súlyosabb beszámítás alá esik, mert — így mondja — ilyen lányok khüzt a ritkosságok khüzé tharthozik, az a bilthung melylyel bhir, bheszél franzésisch, englisch, ithalienisch, némethül anyjha nyelvén a magyaron khivöl és valóságus virtuozin am Klavir és — így folytatja — nekhem mán nagynevő, grosartige ghazdag magnáten és orasághok mondták, hodj ugy is gewaltig khár ezérth a lányért, hodj iljen házba kherült „ich sall e zaj leben“ nádjságos thürvényszék.

Kisírt könyvtelt szemekkel kísérttem a vádlottak padján ülő, a corruptió ezen sajnálatos és szomorú áldozatának minden mozdulatát, minden arczvonását, midőn az aljas és szivtelen nyomorult zsidóasszony panaszát előterjesztette.

A szegény leánynak szeméből jöllehet a könnyek már kiszáradtak, mert folyton zokogott, de könnyek szeméből nem peregték, egy

arra legyen elég az itt közölt engemet börtönbe szőlítő, kényuri törvénytelen szolgabírói ítélet és az arra beadott felebbezésem.

22 szhoz.
kih. 884

Vác felső járási szolgabírótól.

Polonyi Géza ügyvéd ur által képviselt Uhlárik Károly ujpesti bíró által előjáró társai nevében is Ssterényi Bertalan ujpesti lakos ellen, közigazgatási hatáskörbe értő kifejezéseknek. írásos beadványbani használata miatt indított ügyben, a tárgyalás befejezése után, annak megjegyzése mellett, hogy panaszoltat a tárgyalási teremből sértő magaviselete miatt kényszer módon eltávolítottatni kellett, s így eljáró szolgabíró által az ítélet szóval meg nem hirdethetett, a meghozott ítélet tehát, a közigazgatási hatóságok hatáskörébe utalt kihágások esetében követendő eljárásról szóló 1880 évi aug 17-iki belügyminiszteri rendelet 32 és 75 § ai engedte s rendelte módon, írásban kézbesítendő a váczi felső járás szolgabírójára Ö Felsége a király nevében következőleg ítélt:

„Panaszolt Ssterényi Bertalan, 27 éves r. cath. ujpesti lakos, nőtelen, még büntetve nem volt. Ujpesten semmi vagyonnal nem bír, foglalkozására nézve hírlapíró, beismervén, hogy az ujpesti előjárásához címzett s 1884. június 28-áról kelt azon iratot, a melyben a közéleti előjárás és egyéb közigazgatási hatóságok ellen igen sértő, következő kifejezéseket használt („galád törvénytársaság” — továbbá „gazemberek kedvéért jogcímét faragott magának, bitang, „ljas pernahajder népség valódi megismertetését megakadályozandó zsarnok. törvényt, jogot, igazságot lábball tapodó hivatalnokok” s. a. t) — ő maga írta s küldötte beadványkép Ujpest előjárásához; a mennyiben ezen cselekmény az 1879-ik évi XL t. cz. 46. §-a szerint 100 frtig büntetendő kihágást képez, ezen kihágás pedig jelen esetben az 1880. évi XXXVII. t. cz. 41. §-ának 2-ik pontja értelmében közigazgatási hatáskörbe tartozik s így az előidézett 1880. évi belügyminiszteri rendelet 8-ik §-a, valamint az 1880. évi XXXVII. t. cz. 42 §-a szerint első fokulag a szolgabíró által bírálandó el, tekintve egyrészt, hogy vádlott még büntetve nem volt másrészt azonban sértetéseit a tárgyalás folyamán is ismételte 60 azaz hatvan frt bírságnak 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett megfizetésére, nem fizethetés esetére a bírság helyett 6 napi elzárásra ítéltetik.

Mely ítélet oly kijelentéssel rendeltetik kézbeadittatni, hogy az ellen a meg nem elégedő fél 3 nap alatt beadandó felebbezéssel élhet.

Kelt Ujpesten 1884. aug. 5-én.

Kovács F.
s. szolgabíró.

lángban lobogó tűznek füstölgő zsarátnokához hasonlítottak, arczának nemes vonásaiból már hiányzott a tán tulságos nagy mértékben volt báj, a búskomorság, az életunság foglalta el helyét; bogár szeméből, melyek valaha tüzet fogtak, kialudt a tűz, hiányzott az élénkség, kihalt az élet, mint télen a nap sugarai, melyek ragyognak ugyan, de nem melegítnek; eper ajkairól, melyeken az öröm boldogító mosolya megigéz és elragadó hatása lehetett egykoron, hiányzott a ruganyosság, merevek lettek, és csak volt színüket tarták némileg még meg, de az öröm és boldogságnak mosolya helyett a keserv és fájdalomnak pokoli kő tanyájává változtak át.

Az aljas lélekkufár zsidóasszony befejezte panaszanak előadását, az elnök a leányt szólítja maga elé. Az általános kérdésekre előadja, hogy neve H. 17 éves, és egyetlen leánya H. megyei főorvos és birtokosnak; tettét töredelmesen bevallja. Az elnöknek azon szánalmat eláruló hangon feltett kérdésére, hogy mint olyan előkelő családból származott nő, hogyan súlyos lehetett és zülhetett el annyira, — a boldogtalan teremtes hosszasan előadja, hogy egy gavallér által, kit két év előtt egy bálban ismert meg és ki neki titokban udvarolt elcsábítatva szőlítő meg szökött és midőn már a szív és lelketlen kéjencz megunt, egy szép napon ott hagyta őt a faképnél, kitéve őt a legnagyobb nyomorúság és bizonytalanságnak.

Haza menni nem merészelve többé, különben pénze sem lett volna hozzá, sem ismerőse sem pártolója, sem támogatója nem lévén, idegen

A tekintetes Vác felső járási szolgabírói hivatalnak Vácson.

A 22/kih 1884. szám alatt f. hó 5-én kelt és csak f. hó 13-án kézbesített ítélete ellen a tekintetes szolgabírói hivatalnak, ezennel van szerencsém felebbezésem alantabb felhozott okok alapján azon késsel beadni, miszerint azt, az ezen peres ügyet felülbírálni hivatott felsőbb hatósághoz, a szolgabírói eredeti ítélet és az ítélet alapjául szolgáló beadványom kíséretében, felterjeszteni méltóztassék.

Még mielőtt azon fenforgó ügybe való szerintem törvénytelen beavatkozására a tekintetes szolgabírói hivatalnak, utalnék, — még mielőtt bizonyítanám, hogy a tekintetes váczi szolgabírói hivatal a törvényt uszupálta és illetéktelenül oly ügyben ítélt, melyben ő maga is mint érdekelt, azaz sértett fél szerepel, — az ítéletben foglalt olyan szabálytalanságokra és valótlan állításokra kell reflektálnom, melyek elegendők arra nézve, hogy ezen ítélet megsemmisítessék és én a büntetés terhe alól feloldassam.

A sérelmes, szerintem törvénytelen ítélet nélkülözi a felremagyarázhatlan világo szerkesztést, ami pedig minden ítéletnél a főkéllék, kell hogy legyen, nehogy a homályosság, a határozatlanság, a kétely és a bizonytalanság véres fonalként húzódjék rajta végig. Azon sérelmes szerencsétlen ítélet pedig, melyet rám illetéktelenül a tekintetes szolgabírói hivatal hozott, olyképen fogalmazott, hogy én ékes magyar nyelvünket annyira tökéletesen nem bírom, sem azon akadémikus magyar filológiai műveltséget magamnak nem arrogálhatom, miszerint megérteni tudnám, valjon 100 és 60, tehát összesen 160 frtra, avagy csupán csak 60 frtra ítéltetem-e el; de nem hiszem, hogy a felsőbb hatóság, mely ezen ügyben másodfokulag ítélni fog, az ítélet szerkesztésének ezen legújabb speciális termékként azon homályos burkolatot lehuzni képes legyen, hogy minden kételyt kizárólag, az ítélet előtte világosnak tűnjék fel.

Azonkívül generáliámat is tartalmazza az ítélet, a nélkül, hogy a felül egyáltalán kikérdezetttem volna, a minek következtetésen, a mennyiben az az ítéletben foglalva van, megtörténnie kellett volna; és miután ez elmaradt, szabálytalan volt a tárgyalás vezetése, tehát az semmnek nyilvánítandó és a hozott ítélet elvetendő. De hogy a generáliák felül nem kérdezetttem meg azt bizonyítja azon két az ítéletben foglalt valótlan körülmény, hogy korom 27 év, míg a 29-et is már betöltöttem és hogy mint büntetlen szerepelek az ítéletben, bárha kihágás miatt egy ízben már a fenytő járásbírói által 40 frt pénzbírságra ítélttem, a mit bizonyára, amint most bevallom, úgy ha az iránt megkér-

helyen idegenek közt elődött távol a szülői háztól, mi maradt hátra neki, mint egy elvetemedett a társadalom szégyenére, s az erkölcs csufjára és arculatására törvényileg engedélyezett rut ocsmány házba mennie, nehogy éhhalállal kelljen kimulnia. Az eh és inség egyrészt és görcsös ragaszkodása e gyarló élethez másrészt, minden rosszra képes a legnemesebb embert is rávinni, így nincs azon sem esodálni való, hogy én is ezen fajtalan és romlott életnek sötét vermébe estem és ennek révén a tekintetes törvényszék elé is kerültem — voltak utolsó hangos zokogásba kitört szavai.

Hogy e szerencsétlent elítélni kellett az természetes, de ez már nem tartozik ide.

Tehát a bálból eredt ismeretség egy lelketlen gaz kéjenoczel, egy állatias vágyak után szomjuzó nyomorult gavalérral, ki a szegény leánynak fejét tele hazudva, érző szívét rutul megcsalva, ártatlan gondolkodását bókokkal elhódítva, meleg érzelmeit csalárdul kiaknázva, őt követni rábirta és vele nemesak gyengéden szerető szülék egyetlen feltett kincsét rabolta el, és őt a lehetlenségnek, a kárhozatnak, a megvetésnek, a földi pokloknak martalékául kiszolgáltatta, hanem rájuk, mint magára a kinosre, maradandó szégyent és örökös gyalázatot idézett fel.

Ez igazán tanulság lehet önök részére fiatal bált látogató hölgyeim!

Azonban menjünk csak egy lépéssel tovább. — Ugyan kérdezzék meg a fővárosi rendőrség által a lefolyt év végével kimutatott, a főváros területen élő és tartozkodó 16 $\frac{1}{2}$ ezer pros-

deztetem, akkor sem lett volna okom ezeket elhallgatni. Nemkülönbben az a rendes szabálytól eltérő intézkedés foglaltatik az ítéletben, mely szerint három nap mulva az ítélet ellen a felebbezés beadandó, bárha törvénytelen szerint arra mindenkor 8 napi határidő tűzetik ki.

Nem akarok azon drasztikus kifejezéssel élni, hogy a hazug állítások egész halmazát tartalmazza az ítélet, hanem azt nyíltan és bátran kondóztelenül kinyilatkoztatom, hogy az olyan valótlanoktól hemzseg, melyekkel hatóságnak élnie büntetlenül nem volna szabad. Ugyanis az ítéletnek kezdete, közepe és vége a valótlanok által fűszerezve van, midőn az állítatik benne, hogy „panaszoltat a tárgyalási teremből sértő magaviselete miatt kényszer módon eltávolítottatni kellett” és hogy az ítéletet az által provokáltam, mert az előjáróság az ítéletben felhozott okoknál fogva perelt, végül, hogy az ítélet folyó hó 5-én hozott, amint azt keltezése mutatja.

Valótlan azon állítása az ítéletnek, hogy engemet a tárgyalást vezetett, magát czimbitorlással Kovács járási szolgabírónak aláíró segéd szolgabíró, a tárgyalási teremből kényszer módon eltávolítottatott volna; mert bárha a czimbitorló segéd szolgabíró megparancsolta ugyan a tárgyalási teremmel határos előszobába várakozásra kirendelt rendőrbiztosnak és csendőr-örmeisternek, hogy engem vezessenek ki, midőn a tárgyalás folyamán az általa tanusított nem bíróhoz, de még kocsihoz sem méltó kvalifikálatlan, durva, kihívó modorára helyes s találó megjegyzéseket tettem és midőn kényteleníttem ismételni elő szóval azt, amit számtalanszor már röpirataimban mondtam, hogy „gazemberek azok, a kiket azoknak elkereszteltem és azt kész s hajlandó vagyok az illetékes hatóság előtt bizonyítani is” — de azért kivezettetésem nem történt meg, mert a rendőr-közögeknek oda szólítottam „hát ily gyalázatos parancsok engedelmesséknének?! hagyjanak! kimegyek én ezen bünbarlangból egyedül!” — a mire engemet a tárgyalási teremből szabadon és egyedül kimenni engedtek, a nélkül, hogy a biztos vagy örmeister kezével hozzám nyult volna is.

De valótlan az az állítása is az ítéletnek, hogy Uhlárik Károly bíró és előjáró társai engem azon az ítéletben feltüntetett kifejezések miatt pereltek, amit különben a tárgyalás folyamán szemben a panaszlókkal és Polonyi Géza ügyvédjökkel is kijelentettem.

Nem tudom, hogy a jegyzőkönyv, mely a tárgyalás alkalmával vezetett hű tükrét viszzaadja-e azon a kiküldött segéd szolgabíró által felidézett botrányos tárgyalásnak; én nem hiszem, — mert az itteni előjáróság annyira

tituált nő, hogy és mint aljasodhattak annyira el, és bizonyára kevés kivétellel mindazon választ fogja adni, hogy mint zsenge koru, ifju, éretlen, tapasztalatlan leányok, a bálokban kötött ismeretség okozta az erkölcselenség és bűn útjára tett lépésüket; — ezen útról pedig letérés ritka esetben van, de annál gyakorabb a rothadt és büzhödt posványban a teljes elmerülés és elsüllyedés. És ezen szerencsétlen elzülöttek, kiknek hivatása volna jó anyáknak és jeles gazdaasszonyoknak lenni, undorító lebujsokban fetrengnek, roszhirü kávéházakban tivornyáznak, bűnös szalonokban kurjongatnak, elvetemedett termekben tánczolgatnak mindaddig míg az időnek vasfoga meghurezolt testükön annyira rágódik, hogy mint kórház töltelék lassan-lassan fiatal virágzó korukban a kopár sirba senki által nem szánva, nem sivatva, éjnek idején letétnék.

Az ifju hölgy nemzedéken múlik már most ezen tarthatlan corumpált társadalmi állapotokat megváltoztatni.

Erényükkel, erkölcsükkel, szilárd jellemükkel hon és nemzetserető feladatot teljesíthetnek, melyek minden a haza és nemzet iránt szereshető honleányi érdemeket fölülmulja.

Hölgyeim! építsék im hát fel önök ismét azon hajdan volt erős várat, melyet ifjaink leromboltak és mely minden ádáz ostrokkal daczolt vala egykoron: „a tiszta és romlatlan magyar erkölcsök, és erények hatalmas várát!”

Cornélius.

hozzá szokott már a tények és valóknak meghamisításához, hogy komoly aggályaim vannak, miszerint ezen jegyzőkönyvet is, mint sok más már előzőleg czélzatosan meghamisította. Azonban ha ezen jegyzőkönyv vélt enéséből lelkiismeretes hűséggel ábrázolja azon képet, mely ama mozgalmas tárgyalás alakjának minden mozdulátát feltüntet, akkor említés lesz benne téve, hogy kinyilatkoztattam, miszerint „ezen erőszakkal törvénytelen eszközökkel forszírozott elítéltetni akarom a zsidó gyáva és nemtelen boszúnak műve, kiindulva Stern Ignác gyilkos milliomos szeszgyáros alter egojának Boskorits zsidó sebésznek minden gaz és gonoszságot forraló agyából; nem is az volt eredetileg a per tárgya, mely az előjárás vádlevelében felhozatik, hanem az, hogy midőn az Kemény Gusztáv járási szolgabíró ur által f. é. július hó 8-án, vagy 10-én illetéktelenül feleletre vonattam, hogy mivel tudom azon egy röpiratomban használt nyilatkozatomat bizonyítani, hogy ő és a bíró Stern Ignácznak egy magasrangú nemes mágnás életét kioltott milliókat tarogató gyilkos kezéből az én üldözöttemre a dús jutalmat elfogadja — azt feleltem, hogy azt nem egy, sem tíz, hanem száz kezemből levő adattal bizonyítani képes vagyok“ továbbá azt mondtam, hogy „vagyázzon különösen Uhlarik bíró, — ki még csak bíró kandidátus volt antisemita elveket táplált s hirdetett és ki most annyira összeszúrta a zsidókkal a levelet, hogy a legnagyobb zsidó gazemberekkel a testvérpoharat megitta már és velük karonfogva az utcán sétálgat, — nehogy a már régen fel és elemésztett két hizott sértésen, melyek éjnek idejében Stern Ignác szállásából az ő udvarára vittettek, gyomorkatárust kapjon, mert az vesztét is okozhatja“. Ez lett légyen, itt is ismétlem, eredetileg a per tárgya. Azonban másként jött; nem lévén az akkoriban engemet beperléssel fenyegető Kemény Gusztáv szolgabíró urnak és Uhlarik Károly bírónak erkölcsi bátorságuk az illetékes sajtóbíró kezébe az ügyet letenni, nem is találták tanácsosnak az ország színe előtt mosatni hagyni általam szenyüket, de nem is volt hajlandó Kemény Gusztáv ur ugyanakkor tett ígérését beváltani, mely szerint ő a szolgabírósról ezenem lemond, miután azok után — mint monda — amit felhoztam, ő a szolgabírói tisztet nem viselheti többé, — hanem jónak látták más jogcímet kieszelni, melynél fogva szerintük méltó büntetésemet megkapni fogom; és így igen kapóra jött nekik az az ítélet alapját és tárgyát képező 1884. június hó 28-áról kelt beadványom, a melyről pedig akkor még sem szó, sem említés nem volt téve, a midőn a fentebb már felemlített feleletrevonás a szolgabíró ur részéről megtörtént, pedig az július 8-án vagy 10-én volt, e szerint biztosan nyolcz vagy tíz nappal a beadvány beadása, illetve annak az előjárás által történt átvétele után.

Végül valótlanság az is, hogy az ítélet folyó hó 5-én hozatott és ezt megis hazudtolja a „Függetlenség“ f. hó 10-én kelt száma, melynek „Törvénytörés“ rovatában „Szolgabíró mint sajtó bíróság“ cím alatt meg van czáfolyva az ezen tárgyalásról f. hó 7-én irt tudósításom, abban ugyanis az foglalatik, hogy „illetékes helyről nyert helyreigazítás folytán ítélet ezen ügyben egyáltalában nem is hozatott.“ — Tehát ha 5-én az ítélet nem hozatott, nem hamis ezen 5-éről keltetett ítélet?! és ha az 5-én tényleg hozatott volna, ugy a kézbesítésnek szabad 13-áig vajudnia?!

De különben a fenforgó esetben perelésre jogcím nincs is; hiszen azon beadványomban nem mondom hogy a megnevezett hivatalok azok a miknek megnevezem, hanem azt mondom, ha ujonnan olyan törvénytörést elkövetni mérésznélnek, a minőt elkövettek, ugy én akkor a hivatalokat annak tartom a miknek őket elnevezni kilátásba helyeztem. Tehát azon kifejezések semmi esetre sértők nem lehetnek még akkor a mennyiben nem azon esetre, hanem egy következő esetre voltak kiszámítva és én nem tudhattam még akkor midőn ezeket irtam, vajlon további törvénytörésre elfogják-e magukat a hatóságok ragadtatni vagy sem.

Azonban ha mégis sértő kifejezéseknek tartatnának azon általam a beadványban használt szavak, ugy azok nemcsak az uapesti előjárásról, de ép ugy a megnevezett szolgabírói és alispáni hivatalait is illetik, — és ezek mért nem perelnek? ezekben a becsületnek nemes

érzése nincs oly mérvben kifejlődve, mint a mi jóhírű (!) előjárásunkban? — Avagy talán azért nem pereltek, hogy ők maguk, mint ugyanis érdekelt, illetve sértett felek, saját ügyükben felettem ítélhessenek?

Feltéve most már, hogy elismerem, miszerint azon kifejezések sértők, hát akkor illetékes-e a szolgabírói hivatal annak megtorlására? — hisz ezen sértések, ha tényleg sértések, csak becsületsértések és rágalmazások lehetnek és mint ilyenek kizárólagosan és egyedül a fenytő járásbírósnak a kompetenciájába tartoznak, de semmi esetre sem közigazgatási hatóságok jog és hatáskörébe.

Midőn ismételve kérem az ezen ügyben másodfokulag ítélő törvényhatóságot, hogy ezen ítéletet megsemmisíteni méltóztassék, kijelentem ujonnan, hogy a törvényes felelősséget a sajtóbírósnak, illetve a fenytő járásbírósnak előtt mindenért elvállalom, csak buzdítsa alantas hatóságait a pert ellenem megindítani.

Ujpest, 1884. augusztus hó 13-án.

Tisztelettel
Szerényi Bertalan.

Felhívás előfizetésre!

A mai nappal megindult és minden vasárnap megjelenő lapunkra, felhívjuk a tisztelt uapesti közönséget hogy előfizetéseiket megtenni méltóztassanak.

Lapunk ára:

Egész évre..... 5 frt — kr.
Fél „ 2 „ 50 „
Negyed „ 1 „ 25 „

Előfizetőinknek azon előnyt és kedvezményt nyújtjuk, hogy bárminő ügyükben lapunkban díjtalanul erős támaszt, erélyes pártfogót és lelkiismeretes védelmezőt nyerhetnek

Az előfizetési pénzek postautalványon a címnek pontos megjelölésével kiadóhivatalunkba (Ujpest: Sándor-utca 3 sz.) küldendők, vagy személyesen is áthozhatók.

Lapunk egyes számai 10 krajczárért kiadóhivatalunkban, Friedmann József ur fürdőpénztáránál, a lóvaspálya indóház dohány-dözsdejében, Németh Gyula, Kriszt János, Dominig testvérek és Földes Károly fűszerkereskedő uraknál kaphatók.

Az „Ujpest“ kiadóhivatala.

Különfélék.

— **Erélyes mozgalom.** Schmidt Titusz előkelő és ismert fővárosi ügyvéd és megyeri birtokos kezdeményezésére, számos uapesti polgár aláírásával ellátott folyamodvány nyújtott be a megye alispánjához, kérelmezve, hogy a „Mexikó“ hoz címzett hirhedt ház az Atilla és Károly-utca sarkáról távolítsassék el. A folyamodvány e gyalázatos háznak eltávolítására oly helyes, jogos és igazságos erkölcsi érveket hoz fel, hogy feleslegesnek tartjuk megemlíteni, miszerint azokat nem csak helyeseljük, de a törekvést támogatjuk is. Azonban a mennyiben a folyamodvány ezen hirhedt háznak zsidó tulajdonosára olyan a zsidóságot jellemző pontot foglal magában, a melyet kommentár nélkül nem hagyhatunk, szükséges, hogy ezen ügygyel — visszatérve ugyan még reá — e helyen már most röviden foglaljuk. A „Mexikó“-nak a fias zsidó tulajdonosa ugyanis mint a felterjesztett folyamodvány állítja, azzal kérkedik, miszerint neki a vicispán nem fog tenni soha semmit, mert nem tehet, miután ő, a gyalázatos „kupler“ kezeiben van, így vele szemben eme jogos erkölcsi kérdésben tehetetlen. Hát mit szóljunk egyelőre többet e komisz zsidó pókhandiságra, mint azt, hogy bár mi megyénk tisztviselőitől valami különös jó véleménynyel nem vagyunk, de azért azt hinni nem akarjuk, s soha nemis fogjuk, hogy annyira elaljasodtak volna, miszerint ily „Mexikós“ fajta zsidók iránt is elnézési kötelezettséggel kell, hogy legyenek. Az alispán reputációjára érdekében kérünk ezen ügyben szigorú vizsgálatot, és nem hisszük, hogy az alispán maga azt helyén lévőnek találja nem fogja.

Visszatérve a mozgalomra magára, nem volna-e idő és czélszerű kiterjeszteni e mozgalmat a Sándor utcai „Fekete macská“-hoz címzett prostituált házra is? — nehogy ismét és ujonnan eme iztolen tárgyra visszatérni kénytelenítsünk olyan erélyes mozgalom megindítására hívjuk fel e ronda háznak szomszédságát és a polgárságot mint a minőt, dicséretére legyen mondva, Schmidt Titusz ügyvéd ur inscenált.

— **Az új vágóhid.** A kupak tanácsunk által építeni elhatározott vágóhid, már nagyban készül és jóllehet már rövid idő múlva rendeltetéseként át fog adatni. Bővebben fogunk majd annak idejében ezen újabb a község vagyónából emelt épület előnyeiről és hiányairól szólni, és most eme rovatban már előzetesen olvasóinkat informálva csak azt hozzuk köztudomásra, hogy a telek a Leiner zsidóktól vásároltatott, és hogy a telek feltöltése a mennyiben az az eladó zsidóknak szemétdögre volt, 5000 frt költséget nyellett. Nemde szép és jó gazdálkodás? Hja! itt a zsidó azur — te keresztény pedig csak fizess a zsidónak!

— **Kérelem.** Tisztelt előfizetőinket és keresztény polgártársainkat felkérjük, hogy a rajtuk, zsidók által elkövetett méltatlanságot és gátságot, saját érdekében velünk mindenkor közölni szivesek legyenek.

— **Tűzveszélyes zsidó fészek.** A D. J. Reisz józsef-utcai büzös szikvizet pancsoló műhelyében ujonnan felállított gőzkazán, mint egy szakértő nekünk panasolja, olyan szabály és törvényellenes módon helyzetetett el, hogy az, nemcsak azon házat melyben a kazán felállítatott, de a szomszédházakat is tűzkitöréssel minden percében komolyan veszélyezteti. Ugyanis nemcsak hogy a gőzkazán egy szűk stukaturos piszok lyukban áll, nékülözve a törvény-rendelt és határozta szabályosan épült füstöt és gőzt kivezető kéményeket, de az épített kis alacsony kéményen hiányzik még a legfőbb tűzbiztonsági kellék is, a szikrafogó kas. A szomszédházak tulajdonosai jelentést tettek már ugyan Vác felső járás szolgabírójánál ezen zsidó építette tűzveszélyes barlangról, de tudvalevő dolog, hogy a szolgabíró szemben az uapesti hirhedt zsidó hatalommal telhetetlen lévén ő tudja legjobban hogy miért, de figyelembe sem vette a jogos panaszt. A mennyiben ezen rendőrileg és tűzbiztonságilag veszélyes pancsműhely bezáratását a község érdekében kieszközölni kell. Billek müegyetemi tanár urhoz mint a stabil gépek országos kazánvizsgáló bizottságának elnökéhez fordulunk, kérvényezve őt, vajlon megengedheti-e megvizsgálatlanul és büntetlenül ezen szerkesztőnk által már egy ízben gyujtogatással vádolt, de azt bölcsen elhallgatott D. J. Reisz hitvány nyavalyás zsidó szikviz gyárában (!) lévő gőzkazánnak további működését. Elvárjuk a nagyérdemű tudós tanár urtól, hogy a jövőre ily fajta zsidóknak, a kereszténység rovására megtakarítani akaró, törvénytelen, tűzveszélyes, olesó, gőzkazán felállítását szigorú erélyességgel elejét fogja venni.

— **Állandó rovat.** Szerkesztőségünk egy állandó rovatot nyit az itt a községben elterjedt gaz zsidó uzsoráskodás kiirtására; tehát mindazok, kik ama ismert zsidó furia Fuchs Melánának, és azon kegyetlen emberi szörnyeteg Scheiber Salamon sakternek, vagy egyéb más gaz zsidó uzsorásnak irtalmatlan éles karmai közt élik tengődve világukat, forduljanak bizalmasan szerkesztőnkhez, ki tettel és tanácsal segédkezni fog az illetők bajainak megszüntetésére.

— **Árverezés.** Folyó hó 27-én volt Wittman Miksa zsidó zálogház-tulajdonosnál árverezés. A zálogkölesön intézet piszok udvarát ekkor a görbelábu, nyálas és pálottszáju árverezési zsidó hyánák mint a sásák, ugy ellepték, hogy tanácsos volna az egész környéket a még most is érezhető kaftán és pajeszből kibüzlögött hagymaszagtól a bekövetkező kolera veszély ellen fertőtleníteni. Hogy a zsidóknak potom áron konczul esett zálogtárgyakat hány magyar és keresztény család sirtatja, annak csak a zálogkölesönöz uzsorás zsidó volna megmondhatója.

Nyílt tér. *)

Szilágyi György

cipész mester.

Sándor utca 16. sz.

ajánlja magát a nagy közönségnek mindennemű férfi női és gyermek cipők készítésére. A kiszolgálás jutányos árban gyorsan és pontosan eszközöltetik.

*) E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi Bertalan.